

Nan ryczeć a czini psches swjateho Ducha
tjane Prjedowanje wot tuteho Džjeczatka.

Sewschitkeho teho dyrbinymy my posnacž, so Boh stym Džjeszjom na njeschto wošebne myšli, kajž so tež na tajkim dziwnym Podaczu to žyte Pscheczestwo a Ssuhodstwo spodziwa, a ma ja to, so Boh psches to Džjeczo njeschto wulke dokonecž budže.

Najprjotžy pak czini nam to wulke Myšlenje, so my šlyšimy, kak ton Zandžel Boži wot teho Džjeszja prjedował je, predy hač wone we macžernym Žiwoczi podjate je. Pschetož Boh niczo neczini beš mudreho Wotpoladanja, won tež nepošzele šwojich Zandželow šnadnych Wjezow dla, wono dyrbi kojždy Gžaš njeschto wošebne a wulke na šebi mjecž, dyž won ryczi a šwojich Zandželow pošzele. Ton Zandžel pak, tak rucze hač won Zachariasej šjewi, so won Ssyna dostacž budže, poweda won dale, kajki won Gžlowek budže, a schto won wošebne we Sšwjeczi dokonecž budže, a praji: Ty budžeš so teho troschtowacž a sradowacž, a wele budže so jich na jeho Porodži swešelicž. To je tak wele prajene, so ton Narod tym Gžlowekam wulki Wuzitk pschinesž budže, pschetož won ryczi wot dwojakeho Wešelja.

Jene je tych Starschich. Pschetož to so šamo pokazje, so jimaj to Wešelje bylo je, so wonaj na šwoje stare Dny Ssyna mjecž dyrbitaj. Najvole pak je so derje ta nepłodna Hilža na tym wešelita, kotraž tak dołho to Poklecze a Hanibu je nošpež dyrbjala, so wona nepłodna je, a je so tehodla dyrbjala psched druhimi Zonami khowacž, jako Sšowa psched Ptacžkami. To je Wešelje, kotrež Nan a Macž na tym Džjeszju mjelaj staj.

Alle ta druga Wešelosž je hischeže wetschi, so so tež drusy, a niz jeno jeho

Nan a Macž, teho Džjeszja swešelicž dyrbjala, niz jeho Naroda šameho dla, ale jeho Hamta dla, so won tajki wešely a troschtuy Hamt mjecž dyrbi. Pschetož tak wjescheži ton Zandžel Luc. 1, 15: Won budže wulki psched Snesom. A jeho Nan Zacharias wukladuje to renje a praji: Ty Džjeczatko budžeš Propjeta Boha werschneho menowany; pschetož ty predy pojndžeš psched Snesom, so by jeho Pucž pschihotował, a Posnacžje teho Sboža dał jeho Ludu, kotrež je we Wodawanju jich Rječow. 76. 77. stf.

Jako by won prajicž žyl: My šmy hač šem Mossaša a Propjetow mjeli; ale woni šu naš schizy we Rječach a stym Sšwjedomnju tšjazy wostajili. My neššmy tej Sšmerezzi cžeknyč moli, tudy neje žana Pomoz ani Rada byla. Nunje kajž so nam we Podjanstwi tež schto je, džež jedyn tšw. Jakubej, ton drugi do Roma bjezał, ton so roštrjudował, a drugi so pošzil je. Dyž my pak schitko spytali bjechmy, da tola hischcže temu Sšwjedomnju pomhane neje. Gži bosy hubeni a wurudženi Ludžo newedžichu, dže so satyknycž, nemožachu žaneho Troschta a Wotpoežinka pschecziwo Rječej a Sšmerezzi dostacž. Alle njett budže hinak, praji Zacharias, pschetož tudy je nam Boh Džjeczo dał, to budže ton Pucž pokazowacž, kak my k Wodawanju tych Rječow pschindžemy.

Teho nebudžeš so ty Zachariaso šamlutki swešelicž, praji ton Zandžel, ale tež drusy Ludžo, kotšiz pschi tajkim dziwnym Narodži byli, ani jon widžili neššy. Gži budža so š Wutrobu swešelicž, so Boha ja to džakowacž a jeho kwalicž, so won tak troschtneho Prjedarja wubudžil je, kotryž se šwojim Porstom na teho Ssyna Božeho pokazowacž, a Wodacžje tych Rječow psches ne-